

PERŽVALGA.

— Klerikaliskasis „Przeglad Katolicki“ patalpino strai-psnij tulo kunigo Majevschio, kurs persistato gana aštrum bau leju Lietuvos kunigų už jų lenkomaniją. Ten jis labai nu-peikia net ir dvasiškijos vy-riausenybę už įtelpimus lenkų kunigų į lietuviškas parapijas. Vienok jis podraug baisiai pa-sipiktina pasielgimais jaunųjų lietuvių kunigų, kurie „nemo-kantiems lietuviškai spaviedo-tis neduola išrišimo“. — Taigi, matyt, jis yra tiesdarys visgi vienpusiškas, nes išteisina tą patį, ant ko užsipuldinėja. Ta-čiaus turime būti jam dėkingi nors už tai, kad teikėsi rasti kunigų kaltybės nors truputį. Geistina būtų, kad jis pabartų ir tuos „tėvelius“, kurie užsi-ima žaisti negražią žandarų ro-lę Lietuvoje. Oi, tas geistina būtų!...

— Iš Alyto, Suvalkų gub., išvarė keletą desėtkų žydėlių kareivių į karės lauką. Juos išlydžiant (turbut nereikia pri-dėt, kad jie ėjo apsiaubti paly-dovais su bagnietais rankose) rabinas akyvaizdoje oficerių pasakė graudingą pamokslą, o oficeriai tiek dėl žydėlių su-malonėjo, kad net visus išbu-čiavo.

— Į Kalvariją (Kauno gub.) becinant būriui meldžionių per Olsėdžius, viena moteriškė ka-zi-kur atsiliko ir paskui dingo visai iš burio akių (paskiaus dažinota, kad ji susigretino su kitu būriu). Umai kažikas pra-sitarė, kad moteriškę, girdi, pastverę žydai. Meldžionis baisiai ant žydų įnišo ir jau rengėsi juos išmušti. Tapo pa-šaukta žandarai. Telegrafavo pas pavieto višnininką, kuris atsakydamas ragino kunigą iš-sakyklos suokti pelegrimus ne-kelti muštynių. Vos-ne-vos dievuoti meldžionis tapo ap-malšyti ir išvengta tuomi gre-smios nelaimės, kuri būtų iški-lusi vien per fanatizmą ir tam-

sumą minios.

— Iš priezasties užgimimo caruko, Vilniaus buvęs gene-ral gubernatorius Sv.-Mirskis, paleido iš klioštorių kunigus patupdytus tenai administra-tyviškos baudos keliu. Kauno gubernijos kunigai irgi tapo lypsterėti taja „maloninga“ Maizio lazdele. — Nesinorėtų blogai pranašauti, vienok ne daug nusidėsime prieš etiką, o prieš logiką dar mažiau pa-sakydami, kad paleistieji ne-laisviai iš „malonės“ caru-ko stengsis gailiai metavotis už savo „nuodėmes“ ir „išpir-kti prasizengimus prieš „vie-rą“, carą ir „tėvynę“, kaip ma-nifestas skelbia. — Neduok Dieve, tokios „malonės!“ Ji demoralizuoja ir praryja mu-sų nors kiek geresnius žmo-nes!...

— Iš rusiš. revol. laikraščių atsiziniome, kad Juozas Matu-laitis, buvęs Sereščiaus aptie-korius, arėštuotas 1 balandžio š.m., ir sėdėjęs ikšiolei Kauno kalėjime, jau tapo iš tén pa-leistas.

— Vilniaus gub. nestojo į kareivius tarpe metų 1894–1903 — 10,472 žmonės, tarpe jų: 5,592 krikščionis, 4,073 žydai ir 7 mahometonys. Jie visi paspruko užrubežiuosna.

— Gavome nuo A. Vistaliaus (o ne Vištaliaus, nes jis pats pranešė, kad niekas jo Vištaliu nevadintų!) laišką, kuriame praneša, jog tulas kunigas Ambrozaitis jį kvie-čia pas savę į Waukegan, Ill., zadėdamas, jeigu sutiks važiuo-ti, nusiųsti ir laivakortę. Lai-vakortę zadėjo nupirkti, bet... neapmokėjo savo laiško... Turbut pas jį nevažiuos. Beto dar turbut ir daugiau nuo ko gavo tokius neapmokėtus laišk-us, už kuriuos paskiaus už-veizdai dvigubai iš jų jo suau-kaūtų trupučių turi apmokėti, kad jis labai jaučiasi tokiais laiškais netenkinu ir prašo mums viešai pranešti *nerašyti pas jį neapmokėtų laišku* ir kad

rašėjai nebutų landžiais rei-kalautojais atsakymų. — Kas rašo, sako jis, tegu rašo trum-pai, smulkiai ant pačto kortu-tes su *apmokėtu atsakymu*, nes, sako, aš neturiu čia supiltų aruodų pinigų, kaip tik tuos centus surinktus „V. Liet.“ ir „Lietuvos“ ant sušėpimo ma-nę, už kuriuos nepritenka man žodžių ant išreiškimo širdin-giausios dėkingystės...

— Ir sako dar, jog męs, lie-tuviai pristokom patrijotizmo. Visiems tokiems pesimistams išmeta geležinę pištinę į veidą Chicago lietuviai, kur sulig „Lietuvos“ pranešimo, net 9 pa-rapijos susitelkė ir norėję uža-reštavoti Kosciuškos paminklą, ant kurio iškilmingo atidengi-mo (11 rugs.) lenkai neužkvietę lietuvių. Ir nepasisėkė sulai-kyti atidengimo tik dėlto, kad „patrijotai“ pervėlai jau nuėję pas advokatą, kurs pasakęs, girdi, jau dabar visos iškilmės surengta, nebeverta žmonių darbo trukdyti...

— „Žvaigždės“ korespon-dentas rašo iš Waterbury'o, kad tųnykštė, dabar statoma bažnyčia kaštuosianti apie 33 tukst. dol.; prie jos dar statoma esą „seserų“ namai, kurie kaš tuos 10,000 dol., klebonija — 4,000. Žėme dėl tų visų bu-dinkų kaštavus 7,000. Viso labo \$54,000! Kadangi tų pinigų tiek nebuvo, tai užsi-trauks ant parapijos apie \$30,000 paskolos. Į „seserų“ na-mus korespondentas rodija partraukti merginas Šveicari-joje besimokinančias, kurios po kunigo Saurusaičio globa duotų pradžia seniai kunigų rengiamai davatkų kongrega-cijai. — Kas dabar yra tik kalbama per dantis, tas gali labai greitai įsikunyti. Ir Wa-terbury'o lietuviai tą sunkų jungą pasiimtų nešti; jie dar tą jungą su savo pasitarnavimu ir kitiems užmestų. — Šaunų progresą mūsų broliai daro! Mokyklos neturime Amerikoje (prasmėje to žodžio) nė vienos,

kuri būtų verta nors keletu šimtų dolerių, o bažnyčios ir „seserų“ namai tukstantiniais bokštais į padanges šūdo. Argi neiname męs į Ispanijos baigiančios gašči Italijos ir Ispanijos?...

Isz Lietuvos.

Naumiestis, Suvalkų gub.

Šimet vasara prasta: šalta, lietus, tai vėl perdaug giedra. Javai suvis blogi; užvis pras-čiausi linai. Ruginiai šimet ne-gana ką prasti, bet lygiai ir neprieinami. Ruginų pudas (40 svar.) 1 rublis. Daugelis žmonių duonos visškai mažai kada mato. Visa viltis bulvė-se, bet ir tos, anot dievuotų žmonių pasakos, „dievo ran-kose“. Sodų vaisiai, kurių teipgi yra neperdaug, labai vėlai matosi prieš; šiadien kaip rašau (12 rugp.) vos tik vyšnios paraudonavo. Duonos žmonės šimet žada tik iki Vi-sųšventei ištekti. Blogai bus mažlaukiams.

Apie nieką daugiaus neiš-girsi žmonių kalbant, kaip tik apie karę. Nė viens tikrai nezinodams, kaip katras išma-no, teip aiškina da labiaus ne-zinantiesiems; o tie tai jau pas-kui plepa visai nebutus daig-tus. Iš visų pasakų girdėt, kad maskoliams blogai einasi, ir gerai jiems japonai pila kai-lį. Bet kiekvienas nors ir pas-laptoms, trokšta prazuties mas-koliams. Kas tik gal, bėga į užrubežį. Bet dabar eina pas-kalai, kad jau ir į Angliją ne-leidžia (Neteisybė! R). Kaip matyt iš visko, jeigu pareika-lautų „zapasnus“, tai but ko-šėlynos.

Išmėtomi atsišaukimai val-džiai duoda vėtros. Yra tikra žinia, kad Virbalyje, Suv. gub., yra atgabenta keli šimtai ka-zokų. Pasakojama, kad Ur-vinių kaime (pusantros mylios nuo Naumiesčio, pasiskyrė valdžia tulo-ukininko skunes,

pastatyti kazokų arkliams.

Iš Archangelsko gavau laišką, kuriame rašo, kad „karei siaučiant ima ir senus kareivius iš mūsų gubernijos į karę. Daugumas kareivių nusizudė, nematę nė karės. Esą: vis tiek prazusime; kam dar tuos vargus ir skausmus kentėti? Daugelis kareivių moterių nusizudė teipgi: vienos iš skausmo dėl atsiskyrimo, kitos iš biednystės netekusios duonos kąsnio su mažais vaikais. Vąsara labai graži. Augmens labai puikiai išrodo. 19 liepos 04”.

Iš Petrapilės gavau laišką, kuriame štai ką rašo: „29 liepos 04. Lietuviško spaudinio nė kampučio. Aš mislyju, ar tik tas leidimas paskalų apie spaudą nebus tikrai mūsų surusėjusių ir pačių maskolų gudruolių politika esant jiems kritiškame padėjime... 24 liepos atėjo žandarai pas p. Šeškevyčių, pirmsėdį 3-čios lietuvių Petrapilės draugystės, ir viską išvartę, jį patį iškraustė. Kur jis dabar, negavau žinoti. Dalykas tame; jis buvo tėvynėje ir mat viešai skaitęs atsisaukimus apie karę, ir davinėjęs norintiems. Viens iš tų „norinčių“ nusinėšė pas p. praskustgalvį ir paklausė, ar tikėt, ką rašo tuose lapeliuose? Įpėdinis visogalinčio liepė nešti tą lapelį pas jo draugus raudonsiulius. Žioplųs teip ir padarė; ir paliudyjo, kad p. Šeš ir daugiau tų lapelių beturįs. Padarė krata jo tėvynėje, bet be pasekmės, nes Šešk. namieje nerado. Atvaziavus Š. š. į Petr., atėjo zand., iškraustė, rado vizitinių kortelių ir pažįstamų adrisų, ir viską su malone paėmę išėjo, bet ir p. Š. š. nepaliko”.

Tai naujienėlės!

Skaitikas.

Ant kiek mums buvo žino ma iš kitų šaltinių, iš kurių teko girdėti biskį pirmesniai, tai mes skaitome už prievolę štai ką pridurti prie šios zinu-

tės. Minėtą p. Šeškevyčių bukvisą praėjusį pusmetį 1903 m. ir šįmet parsekioję vietiniai Petrapilės lietuviai „geri draugai“, už sutvėrimą 3-čios „mažturčių lietuvių draugijos“, ir grumoję jį įdėti į glamonias caro bašibuzukų rankas už tariamas p. Š-čiaus „bedievystes”. R.

Garliava, Senapilės pav., Suvalkų gub.

17 liepos buvo labai daug atsisaukimų išlipyta ir išmėtyta, kuriuos žemsargiai už viens kito labai skubiai su šoblėmis draskė.

19 liepos buvo didelė krata pas Juozą Girnių, kaime Pavytės; teip, baisiai krėtė, kad žemes iškasinėjo, rado daug knygų, visas paliko, tik tas pasiėmė, kur buvo piemenuko, tarp jų buvo: du lapeliai „Karė”, N-ras „Draugo”, N-ras „Tėvynės Sar.” ir keletas „Terazniejsza Litva”. Piemenukas sakė, kad radęs jas visas ant tako, eidamas į bažnyčią. Piemenuką net keturi žemsargiai nusigabeno į Garliavą, ketindami papiaut ar pakart, jeigu jis nepasakys, keno tos knygos yra. Bet tas daugias nieko nepasakė, kaip tik „radau ant tako”. Piemenuką tą pačią dieną paleido, o Juozas Girnius yra teipgi liuosas, nes tada jo namie nebuvo, tik tai pargryžęs rado viską augštytyn kojoms apversta.

Briedukas.

Vilnius.

Dėlei tankiai atsikartojančių areštų, o teipgi po įtekme kryžiaus (perlužio) apglėbusio visas šakas pramonės, darbinikiškas judėjimas nelabai kaip eina pirmyn. Susirinkimų padaryt beveik negalima: po miškus gurinėja gaujos žemsargių, o gaspadose visos sienos turi ausis. Visa eilė bandymų surengti maždaug didesnes sueigas užsibaigė ant niekų ir darbininkai kassykis turejo išsiskirstyti.

Neveizint į begalo nupuolusias ekonomiškas sąlygas, į didybę bedarbės, paskutiniu laiku keletas straičių labai gražiai nusidavė. — Dar kovos mėnesyje prasidėjo straiškas dirbtuvėje koklių, Libo. Pametė 18 žmonių — 14 krikščionių ir 4 žydai — reikalaudami padaryti sąlygas ant rašto dėl čielų metų. Išpradžių kieravijo straičią lenkų socialistų partija (P.P.S.), bet potam straičieriai nuo jos globos atsisakė ir prisidėjo prie organizacijos žydų socialistų „Bund”, kuris ir veda straičią ligšiolei. Partija socialdemokratų (kokių?) parėmė straičierius su 50 rub. Darbininkai labai tvirtai laikosi, 14 žmonių iš jų su šeimynomis, ir neziurint į sunkų nedateklių, niekas nė nemislįja imties už darbo. Šį vienok straičią galima skaityti už praloštą, nes darbdavys parsitraukė iš Minsko straičialauzius-krikščionis, kurie po sargybą policijos dirba pabrūke beveik pilna spēka. — Straičieriai parėngę buvo diskusijas apie P. P. S. ir apie kryžį. — Kitas straiškas, kur straičavo podraug krikščionis ir žydai, įvyko pas kurpius. Straiškas tęsėsi 10 dienų ir užsibaigė pilnu išlaimėjimpr; kaštavo jis 38 r. 45 k., iš kurių 10 rub. buvo pridėta per Liet. Soc. Dem. Partiją. — Prieš 1-mą gegužės susiraišavo 18 darbinikių paauskosimo dirbtuvėje Talboto. Straičierės laikėsi pastebėtinai draugiškai. Policijos grumojimai nieko neįveikė, ir straiškas tapo laimėtas. — Pabaigoje gegužės buvo straiškas spaustuvėje Cijonsono; priežastis straiškoneteisingas išmokėjimas pinigų. Straiškas traukėsi 2 dieni, o poto darbininkai, sutikę ant darbdavio prižadų gerai išmokėti ir gavę nuo jo vekselius, emėsi už darbo. — Straiškas 10 knygų apdarytojų laimėtas. Jie reikalavo su laiku išmokėjimų, gero apsiėjimo ir pakė-

limo mokesties. — Vienoje kamasių aulelių dirbtuvėje darbdavys, nusiskųsdamas ant nuopolimo reikalų dėlei kryžiaus, permainė darbininkus. Iš tikrųjų-gi jis tokiu keliu bandė nusikratyti sumanesnius darbininkus. Užtai ir čia buvo sustraikavę. — Vienos ruozuotojų (linavotojų) pabirkos gaspadorius, dėl sumazinimo kaštų laike kryžiaus, prašalino keletą darbinikių. Bet likusios per straičią jį privertė darbininkes sugražinti atgal, prie ko jos sutiko net kad per tą laiką butų biskį po mažiaus visoms mokama, sutrumpinant, žinoma, ir darbo dieną. — Suravyčius, savininkas garbarnios, norėjo, po įkalbinėjimais prižiurėtojo savo tėvo, prašalīt valkuotojus. Iškilio straiškas, bet gaspadorius parsikvietė straičialauzius. Darbininkai net su peiliais norėjo prižiurėtoji priversti nusileist, bet tas, atsisaudydamas iš revolverio, spējo pasprukt. Ant galo Suravyčius geruoju su straičieriais susitaikė, užganėlįdamas visus jų reikalavimus.

Panevėžis, Kauno gub.

Mūsų mieste darbinikiškas judėjimas po 1-mos gegužės žymiai atsigavo, prasiplėtė apsti agitacija, tankiau pradėjo įvykti susirinkimai teip organizuotų, kaip ir neorganizuotų darbinikių. Tačiau delei padauginto skaitliaus šnipų, slaptų ir aiškių, parsieina skaitlius dalyvautojų susirinkimuose kaskart mažipti. Ant sueigų esti diskusijojama klaučimai, iššaukti Tolimųjų Rytų nuotikiais: apie militarizmą, ruso-japonišką karę ir apie galimas paeiti iš tos karės pasekmes. Tokie mažyčiai susirinkimai nuo 35-40 žmonių atsibūva kas sąvaitę ir plačiai apie juos tarp žmonių kalbama. — Berželyj mėnesy įvyko didesnė sueiga nuo 120 žmonių, kuri labai trukšmingai buvo parleista. Ant jos

buvo kalbėta apie kovą politikišką ir profesionališką, apie socijališkas organizacijas ir jų veiklumą. Tas susirinkimas pakėlė tarp aplinkinių gyventojų daug visokių šnekų. 3 liepos kaimo sargyba areštavo 9 žmones, buk grįžtančius iš kokio ten susirinkimo, bet per 2 dieni vėl visus paleido.

„Poslied Izv.“

Isz Szkotijos.

I.

Parapija, draugystės, biznieriiai ir darbininkai.

Škotijoje lietuvių staitlius auga gana sparčiai didyn; kiek jų išviso dabar gali būti, tiksliai nežinoma. Tiek žinau, kad Belleshill apielinkėj, kur lietuvių centras, yra 150 stubų; kiek ypatų, nėra žinoma. Nemažiau yra lietuvių Hamiltone, Glasgove, Coatbridge apielinkėse, neskaitant Ayrshires Edinburgo pavieta. Daugiausia lietuvių tai Lanarko pavieta, kur, galima sakyti, visas centras, visas judėjimas. Pirm 2 metų lietuvių Š. Kazimiero parapija skaitėsi Glasgove; šįmet atvažiavęs kunigas, Čiuberkis, parapiją perkėlė į Mossend, šale Bellshill. Kaip žinoma, Š. Kazimiero parapijinė dr-stė atsirado Škotijoje pirmutinė; ją sutvėrė rodos patys lietuviai Glasgove bene 1897 m.; atvažiavus k. Varnagiriui, 1898 m., sutaisė dr-tei ir įstatus. Atsitraukus Varnagiriui 1900 m., į dr-tės izdą niekas nieko nemokėjo iki šių metų, nors buvo ir kunigas, ir dr-stės reikalai su parapijos buvo tie patys. Pribuvus kun. Čiuberkiui, vasario mėn. šįmetą, prasidėjo mokėjimas po senovės, bet jau vien ant užlaikymo kunigo; nuo vasario iki 10 berzelio mokėjo kiekvienas žmogus po \$1,00 ant mėnesio; beto dar parapija paskyrė kunigui £20,00 (apie 100 dol.) mėnesinės algos. Ant susirinkimo 10 berzelio parapija suiro, —

dauguma balsų reikalavo, kad visi pinigai būtų atiduodami kunigui, nereikia nė komiteto, nė kitų viršininkų, nes, girdi, šie pinigus pasilaiką sau; kiti gi stovėjo už komitetą. 24 berzelio sušaukė pats kunigas parapijos susirinkimą į Motherwell. Ant šito susirinkimo išrinko naują visą komitetą; pinigus, apie 200 svarų, pernešė ant naujo komiteto vardo; kunigui pakėlė algą nuo \$20,00 iki \$27,00 ant mėnesio. Mat kaip kunigas norėjo, taip žmonelės ir padarė. Į antrą sanvatę po to susirinkimo kunigas Č. išvažiavo į Lietuvą, zadėdamas po dviejų mėnesių sugrįžti, bet da nesugrįžo iki šiolei. Išvažiavus kunigui, apsiestojo mokėjimas ir žmonių kalbos; dabar visi kalba, buk Čiuberkis daugiaus negryšias; abejotina, kad negrįžtu į taip riebią parapiją... — 1899 m. čia sutvėrė kun. Varnagiris „Sandaros“ dr-stę, kuri užsiėmė išpradžių vienu duonos kepimu; bet ir šitai dr-stei sunkei eina, nes jos darbininkai tankiai neteislingai pasiėlgdavo. 1902 m. „Sandaros“ dr-stėj kilo užmanymas įkurti krautuvę, bet ant susirinkimo daugumu balsų tas tapo atmeta. Poto dalis sąnarių sutvėrė kompaniją po vardu „Varpas“ ir uždėjo krautuvę Bellshille; ta pati kompanija tą patį metą atidarė krautuvę Burnbanke, ir 1903 m. 3-čia krautuvę Coatbridge. Vėliaus atsitraukė keletas ir nuo „Sandaros“ ir prisidėjo prie „Varpo“. Ir eina: „Varpas“ su krautuvėmis, „Sandara“ su duona. Dabar gi „Sandaros“ dr-stė uždėda ir savo krautuvę Bellshille, išmeta „Varpo“ tulus kompanus iš sąnarių dr-stės, kaip konkurentus; šie tuojaus uždėda savo keptuvę ant konkurencijos „Sandarai“.

Dabar „varpiniai“ turi 4 krautuves, 1 keptuvę; „Sandarai“ gi ir 4 krautuves ir 2 keptuves. Dvarokas.

Žiezirbos Žimperijos.

(Suranklotos iš atminties ir iš įvairių raštų.)

(Užbaiga.)

Mano jaunystėj buvo Pilviškiuose vienas kunigas, klebonas, kuris turėjo su viena našle iš Barzdų trejatą vaikų; visi žmonės, net ir aplinkinių parapijų apie tai žinojo, bet jis nieko sau iš to nedarė, nes juk tas yra jiems neuždrausta. Zapiškio parapijoj, pirm 20 metų, buvo net skundai ant vieno „kunigėlio“, kuris darrė mergaites, bet jam nieko ne padarė, nenubaudė, o tiktai parkėlė į tolimesnę parapiją. Jie mat daro taip, kaip gegužė: savo užperą su kukiu primeta kitiems užauginti... Galėčia daug tokių atsitikimų privadziot, bet žinau, kad tokių biauorybių drovėtumėtės ir į laikraštį įdėt.

Kuri moteriškė tankiai lankosi pas kunigą arba kunigą pas ją, — jos vyras gali sakyti yra jau atsisveikinęs su savo pačiotės meile ir su visa palaima savo gyvenimo...

Baigdamas tą savo piešinėlį atkartuju savo mieliems vieningimiečiams pasargą atsargumo ir raginu, kad pratrintų savo amžiais užmiegotas akis ir pažvelgtų į visatą žvilgiu tyro proto ir išminties; paršergstu ir tuos, kurie jau pradėjo žengti keliu teisybės, bet dar vis neturėdami užgrudijimo savo nuomonių, pridėję ranką prie zambrio dairosi atgal, kad apsisvalgytų ant savo tako po kojomis ir neįklampotų į neprietelias paspenstus zebangus.

Budėkite ir jauskite, nes arti yra diena jūsų išganymo! Tas išganymas, prie kurio jums veda kunigai, yra tai pragaras, kur kiekvienas įpuolęs yra nulėmtas ant verksmo ir griežimo dantų!...

A. Vištalius.

Isz spaudos.

Įlandos bei Yldeginio pasargos.

— Įlanda! Ar tu girdejai tokią naujieną? Vaziuokiva kuogreičiau į Ameriką! Žiu-rėk, kaip ten lengva ir pigu didžvyriu pastoti: tik 2 dol. prekiuoja vienam, o mudviem dviem prekiuos — 4 dol. Vaziuokiva, brolyti, greičiaus, paskui gal pabrangt!.. Še, žiu-rėk! skaityk!

— „27 Nr. „Lietuvos“ p. Naujokas paduoda užmanymą Tėv. Myl. Dr-stei išleisti visų rimtesnių mūsų tautiečių albumą“... A-a! Ar tu gali save pavadinti „rimtesnių“? Nagi toliau: „į kurį tilptų paveikslai didvyrių pradėjus nuo Gedimino, baigiant ant Pajaujo ir tt.“ Tai tau ir po didžvyrių ryste! Visos sienos juoktųsi, kad šalia Gedimino ir Pajaujo stovėtų koki-ten pypliai, ant juoko bobų apkrikštyti Yldeginiais ir Įlandoms! Jaučiu gimę, jaučiu ir dvesi. Ne mudviem su tokiais vardais tapti didžvyriais!

— Tik tu palauk, nenustok vilties. Čia rašo, kad tas užmanymas esąs paduotas „Lietuvoje“. Paziūrėsi, gal tū bus maloningiau dėl mudviejų parašyta. Štai Nr. 27. Klausyk. „Tame albume patilptų visi ką nors veikę ant tautiškos dirvos“. Tai mat. Nors mudu da ne ką esava „veikę“, bet jau pradėjova veikti: mudu be pasigailėjimo raujava erškėčius ir usnis iš tautiškos dirvos, kad tikrieji darbininkai nepasipašytų kojas ir per tai nepamestų savo darbo... Tai ar neverti užsipelnyt nors mažo didžvyrio vardą? — Skaitau toliau.

„Man rodos, kad lietuviams būtų labai malonu matyti veidą mūsų tautiško veikėjo. Tą galima atsiekti tik išleidžiant tautišką Albumą veikėjų mažų ir didelių šriubų ir šriubelių, kaip išsitarė prezidentas

T.M.D.

Na, tai mat! Ar aš neskaičiau, kad ir *maži* gali patilpti didžvyrių skaitlių? O štai: „šriubai“, „šriubeliai“... Palauk, ar mudu negalėsiva ant galo pasilikti net „šriubais“! Juk šriubui reikia pirmiau padaryt vietą, išgręst skylutę, kad jį galėtum įšriubuot. O su yldeginio piemens kaip be matant išidegina sau dudutę. Be juoko — aš galiu ir „šriubai“ vietą padaryt ir per tai aš už jį busiu da vyresnis!... O tu, Ilanda, ir visur įlėndi nepršomas ir nevaromas greičiau už „šriubą“ ir... net už yldeginį — kad tave šimts! Tai mat — mudu da didesni didžvyriai už visus „šriubus ir šriubelius“!...

— Na, ale palauk. Juk čia niekur nėra paminėta apie didžvyrius. O „šriubai“... Tegul Dievas mus apsaugoja nuo tų šriubų ir šriubelių! Juk tai vis tiek, ką tie erškėčiai ir usnys, ką mėš raujame iš tautiškos dirvos. Užtai mūsų tauta teip ir sunykus, sudžiūvus, kad tiek daug visokių šriubų ir šriubelių lenda į jos kūną. Tik per juos ji negali pasikelti, nė eiti, nė pasikrutyti, nes prie mažiausio pasikrutinimo jie da labiau lenda į jos kūną, da labiau šriubuoja, teip kad ji apalpus nuo daugybės dieglių vėl krinta lyg negyva... Nuo maro, bado, karės ir tautos šriubų išgelbėk mus, Viešpatie! Ypač nuo tautos šriubų teapsaugoja mus Viešpats, nes per juos, tik per juos — badas, maras, karės ir visokios nelaimės....

— Tai, tu, Ilanda, per daug perviši... Juk negalimas daigtas, kad T. M. D-stė ir p. Naujokas rašytų apie tokius šriubus. Štai toliaus rašo: „Albume turėtų tilpt paveikslai mūsų svarbiausių senų laikų ir dabartinių veikėjų (suprask — šriubų) kaip antai: Gedimino, Keistučio, Vytauto, Daukanto, Dr. Šliupo ir kitų;

teipogi kn. Saarusaičio, Kravčūno, Miluko ir tt.; Paukščio Pajaujo ir kitų. Niekuom ne užsipelniusių paveikslai negalėtų patilpti“. Tai mat, ar apie tokius šriubus čia rašoma, apie kokius tu kalbi?

— Teisybė, ne apie tokius... Bet ir „toki“ yra gana daug užsipelnę: kiti net nežino, kur dėt savo turtus, tai siunčia carui dovanas kareivi vesti, kad jis daugiau išžudytų nekaltų žmonių. Jie tokiu budu praretina skaitlių nuvargusių „savo“ brolių, kad kitiems vargdieniams būtų daugiau vietos ir liuosiau galėtų gyvent. Tai mat, tie tautos šriubai užsipelnę ne tik turtais, bet ir mielaširdingais darbais; taigi juos reikia pirmoj vietoj tam paveiksle pastatyt, — ypač, kad jie gali užmokėt daugiau kaip 2 doleriu...

— Bet palauk. Štai „Lietuvos“ redakcija nuo savęs pri deda, sako: „mums rodosi, kad tikri šriubai, šiek tiek užsipelnę, ne panorės įsipirkti, kad paveikslas patilptų“ (į grupą?). Tai mat, jie nor, kad uždyką juos garbintum! Teip, teip... O jeigu jie iš savo škarbo, išplėsto iš vargdienių žmonių, išmeta menką dalelę, vadinamą „geradėjistės auka“, ir jei dar tada varguoliai jų negarbina neklauso, tai jie juos prie to priverčia sukančiais, durtuvais ir šautuvais. Tai mat kaip jie elgiasi tē „tikriejie — šriubai“.

— „Toku budu, — toliau tęsia „L-vos“ red., — liktų tik labai maži šriubeliai, mylėtojai reklamos ir...“

— Sustok, Yldegin! Jau daugiau nieko nereik, — jau išrištas klausymas. Aš dabar aiškiai matau, kad tas visas užmanymas „Tautiško Albumo“ tik *tikroji* amerikiečių reklama ir daugiau nieko! Bereikalo da sukova savo guoges dėl reklamos.

— Gerai tu sakai: reklama! reklama! Ugi štai tam pa-

čiam 27 Nr. „L.“ parašytas straipsnukas: „Mėš perimame amerikony būdą“ (matyt, tas straipsniukas parašytas dėl priežasties užmanymo „Tautiško Albumo“). Štai tarp kito ko, rašo: „Daugiau rėkiame... (Ot koks puikus žodis mūsų filioliogams! — rėkiama — tai tikras lietuviškas žodis, tą patį reiškia ką rėkimas) „Daugiau rėkiame, giriamės, negu dirbame, lyg norėdami paremti priežodį: jog karvė, kuri garsiai baubia, mažai duoda pieno“. Teisybę sako „Lietuva“. Tik ji tiek kalta, kad reklamą nepatalpino tarp kitų reklamų. Kad teip būtų padarius, tai būtų nebuvo to nesusipratimo tarp mūsų, — butent tarp „Lietuvos“, „Vienybės“ ir tarp Yldeginio su Ilanda... — O dabar: mudu aušinava burnas bereikalingai, „Lietuva“ teip pat, o „Vienybė“, paminėjęs „Lietuvos“ neprielankumą tam užmanymui — reklamai, — sako: „Kas link mūsų, tai mėš nematome svarbių kliučių, dėlei ko galima būtų tam projektui stoti skersai kelį“ (t. y. kelią). „Vienybė“ turi tiesą: reklaimoms nieks neužstos ir nieks, rodos, nebandė užstot kelią, — beje, tik „Lietuva“ bandė tą padaryt.

— Ar tu žinai, Ilanda, jau aš nenoriu važiuot į Ameriką: bijau, kad nelikčia bergždine karve — anot „Lietuvos“.

— Žinoma, kad neverta.

— Bet palauk. Aš dabar paduosiu užmanymą to paties užmanymo arba reklamos. Jeigu amerikiečiai jį apsims išpildyt, tai bus labai gerai. Ir tu, Ilanda, man pritarsi.

Autorius užmanymo „Tautiško Albumo“ rašo: „Užmanymas tas geras, nes grupos paveikslai bus užlaikomi godonėj per ilgus metus ir paties po kelių dešimčių metų malonu bus pažiūrėti, ir nuimtųjų vardus sekretorius pagar-

atsako: „negerai, girdi, jeigu mūsų žmonis tik su pagelba reklamas galima patraukti prie aukų ant taut šku reikalų. Ant aukų su pagelba reklamos ir garsinimo vardų ištrauktų ne galima mūsų ateities remti. Juk išsekus reklamai ir aukos gali sumažėti“. Taigi aš tą šiteip paaiškinu.

Pagarsinimas „nuimtųjų“ vardų stačiai yra nepakankintinas. Tuomi pasikakjs tik patijs menkiausiai šriubeliai, kurių da tik vos pirmas dantukas (gvintukas) pradėjo žymėtis. Toks šriubelis pamatęs laikraštyje atspaudintą savo pravardę, nusišypsos — sau širdingai, pasijudjs iš džiaugsmo, kad net kedė subraškės, ir jam bus gerai. O toks šriubelis, katro jau užsibrėžę keli dantukai — tuomi nepasikakjs. Jis norės, kad jį žinotų ir kiti, ne tik jis viens ir jo pažįstami tautiečiai; jis supras, kad per apgarsinimą vienos tik pravardės to neatsieksi; juk ne viens šuo margas. Jis darydamas labą tėvynei (ar tai duodamas aukas, ar kaip kitaip) galės reikalaut (ir tai labai teisingai), kad būtų garsinama visa jo legitimacija, t. y. ištisi metrikai: kur gimęs, kuo vardu tėvai, kokia motinos pravardė ir tt. ir tt. ir da būtų gerai, kad patalpintų nors trumpytę nors nuo kokio colio bijografją. Tik dideli arba tikri šriubai visados pasikakjs paminėjus tik vieną jų vardą, nes jie, įsisukę iki pačiai tautos širdžiai, yra gerai pažįstami tautai ir jų metrikai, teip sakant — tautos širdyje. — Bet šitokių šriubų neperdaug yra. Daug daugiau yra mažų šriubelių. Ir šitie labiau mėgsta duoti aukas, kada tikri šriubai — kaip augščiaus matėme, — nori, kad juos uždyką garbintumėm... Taigi mums, tėvynės mylėtojams, daugiau reikia ant šriubelių remtis. O tą galima atsiekti tokiu budu. Išleidžiant „Tautišką Albu-

ma", — kuris, zinoma, turės būti išleidžiamas perijodiškai, kadangi kas-karts vis priauga naujų šriubelių, — reikia išleisti prie to tam-tikrą laikraštį, kurį galima bus pavadinti „Pagarsinimas šriubelių“, arba da galima pridėti: „tautos šriubelių“, ar kaip kitaip, — tą jau nuspręs busiantis redaktorius, ar išleistojas. Tokiu budu jau nereiks mums haugitis — kaip tai daro „Lietuva“, — kad kartais neišsektų reklama ir per tai aukos nesumažėtų.

— Geras tavo užmanymas. Bet ar negalima būtų padaryti ir taip, kaip padarė „Sus. Liet. Rymo Kat. Am. išleidžiamas savo „antrą kart išrinkto“ prezidento — kun. V. J. Kudirkos — paveikslą? Tai rodos būtų pigiau ir greičiau. Rods, nežinia, ar „Susivienijimas“ savo kaštais išleido savo prezidento paveikslą, ar pats kun. Kud., neturėdamas kur dėti pinigų, padarė tą gausią auką, norėdamas ištikrųjų pagarsėti (tik gaila, kad nepridėjo savo metrių). Sakau „gausią auką“, nes prie kiekvieno egzemplioriaus 23 Nr. „Žvaigždės“ davė net po 2 paveikslu. Taigi tokiu budu galima būtų kiekvieno šriubo ir šriubelio paveikslą duoti kaip priedą prie „Vienybės“ ir „Lietuvos“. Pelno vis liks, nes nors šriubai bus garsinami uždyką, tai šriubeliai juk mokės po 2 dol.

— Geras ir tavo užmanymas, ir aš jį pridėdu prie savojo: tegul bus kaipi vienas užmanymas. „Užmanymas tas geras“. „Man rodosi, tasai užmanymas ne būtų be naudos; meldžiu todėl ir kitų laikraščių jį atkartoti ir išreikšti savo nuomonę apie jį“.

Tai mat.

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Vienybės“ redakcija neatsako.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Amerika. Demokratų laikraščiai apskaitė, kokią sumą pinigų republikonai sudėjo dėlei papirkimo į savo pusę visuomenės balsų dienoje balsavimų. Pasirodo, kad šita suma yra milžiniška, siekia net iki 10 milijonų dolerių! Reikia sau perstatyti, kiek už tuos pinigus galima būtų sušelpiti varguolių, mištančių badu laike bedarbių didžiuosiuose miestuose!... Dabargi jie nueis į kišenes bravarninkų ir įvairių gaudagrašų, stengiančiųsi kuodaugiau sumeškerioti — su pagelba stiklo degtinės ar dolerio — neišmanėlių balsuotojų. Tuos pinigus, išimant kokį trečdalį paimtų iš paprasto kampanijos izdo, sudėjo visogali trustai: Rockefelleris vienas, alyvos magnatas, davęs net i milijoną dol. (jis mat atsidekavojo Rooseveltui už pasiuntimą kreiserio apginti jo darbavietes Shanghajuje, kada japonai ten įsiviję rusišką laivą, buvo pradeda šaudyti, kuomi grumojo sugadinti jas); kiti trustieriai ir milijonieriai — piniguciai teipgi nešė savo „našlės skatikėlių“, kad tik galima būtų ganėtinai surinkti spēkų, svaiginančių žmogaus protą, kad tik taptų vėl išrinktu „gerasis“ Rooseveltas. Ir tas dikčiai jų interesams gelbsti; pasėta sėkla žada išduoti šimteriopą vaisių — sėjama ir piaujama ant žmonių nugaros... Žinios paduoda iš visų valstijų, jog republikonai beveik visur balsais viršija demokratų. Taigi nors negalima dar pilnai pranašauti, kuri partija rinkimuose laimės, bet dabartiniai kampanijų simptomai verčia sąprotauti gausiant viršų republikonams. Demokratai su savo gudragalviu Parker'iu bene pasiliks vėl gale kluono.

Socijalistų partija šimet nors gana pasekmingai varo savo

agitaciją ir nors vis-ir-vis didesni skaitliai praakusių proletarijų glaudžiasi prie savo reikalų apgynėjų, vienok dėka ir jos pasiskirstymo į dvi šaki, vargiai laimės. — Už ką balsuos lietuviai ukėtai šios šalies? Neapsiriksim, jei pasakysim: visi tie praregėję republikonų ir demokratų partijų šelmystes, visi „bedieviai“, šliuptionariai ir visi kunigų pagimdyti „anarkistai“ balsuos už socijalistų partiją; skaitytojaigi „Žvaigždės“, „Kataliko“, „Saulės“ — už pirmutines dvi partijas. Mat lietuvių pečiai jau yra surumbėję nuo visokių tironijos žaizdų, kad jos naujų smogių nė nebejaucia, o sąmonė dar ne yra ant tiek pribrendusi, idant paaukauti kapitalistų tos minutos pamasinimus dėlei geresnės savo ir savo brolių ateities; jie akiai tiki papirktų laikraščių triubijimams apie „laimę“ ir „gerovę“ po valdzia engenčių varguolių milijonierių. Broliai! Laimė atėjo dabar į jusų namus, spriaudžiasi žėdnam į rankas. Nepraleiskite jos, idant paskiaus nereikėtų to apsirikimo apverkti kruvinoms ašaroms! Dabar jūs galite išsirinkti tikrus savo brolius į valdininkus, kurie nelieps į jus šaudyti laike straikų, nė vilks nuo jusų kuno paskutinių marškinių dėlei naudos trustų. Balsuokit už socijalistus.

Vokietija. Pasiuntinių rinkiuose paėjo paskala, jog Vokietija su Rusija padariusios sutarmę apie savitarpinę pirklystę, ant kurios ir pasirašę 28 liepos Berlyne. Turinys sutarmės yra nė vienai viešpatystei dar nežinomas, nes Vokietija su Rusija ją slepia.

Iš pietvakarinės Aprikos pranešė į Berlyną, jog šią sandvaitę vokiečių kareiviai jau buvo apsiute apstų buri sukilusių hererėčių, ir jau buvo besigardauną turėse skanes skerdynes, bet pasirodė, kad da per anksti buvo pradziugę,

nes insurgentai naktėje iš apsiautusio juos rato pasmuko ir laimingai pabėgo į kalnynus.

Neseniai jvyko sutarmė tarpe valdzios ir Hamburg-American Line laivų kompanijos įsteigti šioje nauji departamentą, kuris kompanijos interesus stengsis vis taikinti su viešpatystės laivynės reikalais. Vadinas: „ranka ranką plaus, abi baltos bus“.

Rusija. Naujas vidurinių reikalų ministras, Svetopolk-Mirsky, apskelbęs, kad jis esąs priešingas persekiojimui tikybų ir jaučias prielankumą žydams, nors podraug priduria, kad nesiviltų per daug ant permainų dabartinių sąlygų. Jis sakorodyjās duoti gubernijoms ir „žemstvoms“ daugiau laisvės savęs rėdyme. Čia žėdnas supras, kad per jo lupas kalba pati valdzia, kuri savo griunančius pamatus klijuoja švelniausiais prizadais.

Prancuzija. 12 rugs. Paryžiuje tapo išvaikyta zokoninkai Barnabitai iš klioštoriaus paliepimu valdzios. Zokoninkams nenorint išsinešinti geruoju, atėjo pulkas gvardijos ir dalis ugnagesių, kurie emė liet ant sienų ir per išdauzytus langus vidun vandenį; zokoninkai nebeiškentė ir išėjo. Tai jau antrą sykį valdzia įvykdina esančias tiesas priešai klioštorius su pagelba prievartos.

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Tuojaus po pabėgimo maskolių iš Liaoyango pasklido gandas, buk ne tik tai visi Peterburgo urėdiški rinkiai pasipiktinę Kuropatkino neraugumu ir nesumanumu, bet iš pradžią tokiu dalykų begiu būvęs labai nepakakintas ir pats caras. Kalbama buvo net kad Kuropatkinas busęs nuo komandieravimo visuotina rusišką armija prašalintas, o jo vie-

ton buk ketinama buvę paskirta generolą Iinevyčių, privadziotojį Vladivostoke dabar esančių kariškų spēkų. Bet tos visos paskalos, tie visi tariamieji nepasikakinimai Kuropatkinu greit vėl aptilo po to, kaip šis pranešė čarui gana ilgą save apteisinantį raportą, kuriame visa priežastis Liaoyango nelaimės, visa kaltė buvo nuversta ant gen. Orlovo, tuometik stovėjusio ant augštumų Sykwantum ir nesulaukiausio veržimosi japonų. Matytgi, kad caras tokiam paaiškinimui patikėjo, jei prisiuntė Kuropatkinui net sveikinimus su laimingu... pabegimu; nors jis jokiū budu nėra pakaktinas nurodymams teip fatališko prakišimo. Gali but, kad nuodidimui to dalyko prisidėjo ir kita priežastis, — minėtina — abelna stoka rusiškoje kariaunoje vadų.

Patigi karė dabar dar nuslugo į tylų stovį; žinios iš teatro mušavietės atkartoja diena iš dienos stereotipiškus užtikrinimus, kad maskoliai pietinėj Mukdeno pusėj (neMukdene!) rengia stiprias gintuves, pila volus, traukia iš Rusijos karės reikmenis ir laukia pribuvant didesnio skaitliaus kareivių. Japonųgi prisiruošimai prie mušio eina biskį slaptinčiau, tikrų išgalių apie jų darbavimąsi nesuvuodžia nė patįs jų abazuose esanti korespondentai. Vienok abelnas prijautimas yra toks, kad ir jie rengiasi ant karės, kuri gali prasitęst net į žiemos sezoną. Kas juos verčia vilkinti su užpuoimu ant maskolių dabar, negalima zinot. Turbut ir jie dar jaučia kame—nors stoką.—Korespondetai praneša, jog japonai Mandziurijoje labai laisvai sau šeiminkauja: jie uždejo ant tulų industrijos įstaigų takas, o nuo gyventojų ima karės reikalams mokesčius; visur pasielgdami, kaip sau priklausančiose teritorijose. Kyniečiai už tą nemurma. Mat

japonai jiems žada visą pietinę Mandziuriją, po išvijimo iš jos maskolių, atiduoti Kynijai, o sau pasilaikyti tik tas vietas, kurias pirmiaus su kardu ir nuožmia prievarta buvo maskoliai išplėšę nuo kynų ir pasisavinę. Turbut tokie japonų prizadai jau buvo ir seniau slaptai paduoti Kynijai, kad ji beveik visada simpatizavo japonams, o kenkė maskoliams. Reikia tik atmint, kiek jie išardė maskolių geležinkelį, apgrobstė jų amunicijos ir tt. Dabargi teipgi gandas pasklido net Peterburge, kad Kynija su Japonija esą padariusios slaptą suokalbi—nusi-krątyti Rusijos įtekme Azijoje. Tas visai tikėtinas dalykas. Vienok maskolių rustavimai ant Kynijos ir nudėjimai buk per tą jiems kynų nesimpatiją jie visuomet pralošia, tik verčia akylą tēmytojį nusišypsoti: juk kynai, nors seniai jau skaitomi už pasalingą elementą, dar nė sykį nesulaužė savo žadeto neutraliteto. O kiek sykių tai padarė Maskolija?! Bet visgi ji, pagaliaus ir šelmavodama, pralaimi! Tepralaimi ir toliau, sakysime!

11 rugs. pakraščiuose Tykiojo okeano pasirodė rusiškas laivas Lena, kuris, turėdamas dēnyj dvi skyli ir suplyšusį kakalį, prisiūtė prie San Francisco uosto. Jo komandierius Berlinsky ir 300 kareivių tapė per Amerikos valdžią išlipdinti ant sausumos, laivas nuvežtas ant salos Mare ir nuginkluotas, kur bus daromos jo pataisos, kurios sako prasitęsę į kokius 6-7 mėnesius. Abelnai sako, jog Lena ir jo žmonija bus sulaikyti Amerikoje iki kol užsibaigs karė (nb. prezid. Rooseveltas padarė iniciativą sušaukti Haagoj tarptautiską taikos konferenciją, kur ketina sutaisyti besipešanči pusi).

Tas laivas mat šmizinėjo pakraščiais Tykiojo okeano jau geroką laiką, su tikslu perimti japoniškus arba angliškus lai-

vus, gabenančius japonams įvairius pragyvenimo produktus bei šaipjau karės reikmenis. Kitas toks pat laivas, Korea, teipgi slankioja pirmojo pėdomis.

Porte Arthuro šaudymai japonų netik nepasiliovė, bet dar tolydzio darosi smarkesniais.

Dalis darbu.

CHICAGO, ILL. International Harvester Co. uždarė tris šakas savo darbaviečių, kur nustojo darbo apie 9,000 žmonių. Kompanija teisinasi, kad buk esą labai pramonė nupuolusi ir beto dar esą reikalingą šis—tas pataisyti darbavietėse. Vienok darbininkų unija sako, kad toks pasiteisinimas — melas; sako, kad trustas tiesiog nori pradėti su unijistais karę; nes mat kontrakto laikas jau išibaigia, o trustas nebenori jo ant tolesnio su unija atnaujinti; nori pradėti darbą be unijistų.

— 13 rugs. susirinko prie Packingtoun suvišiu 7,000 vyrų, pirmiau straikavusių mėsininkų, norėdami atgauti savo darbą, bet iš to burio tetapo priimta vos 1,100; kiti visi vėl sau nuėjo, iš kur atėję. — Mat kokią palaimą atnešė straikas. Tokie paveikslai turi pamokyti žmones, kad netada reikia „šunis lakint, kada jau eini medziot“, t. y. netada norėt priveikt kapitalistus, kada jau esi užsijungęs į jų jienas, bet tada... dabargi, kada renkame ant savęs ponus. Nebalsuokite už už republikonus bei demokratus, jei teip nemėgstate verguvs! Balsuokite už savo draugus—socialistus, jei norite tapti laisvais! Štai kokia jums roda.

SHARON, PA. Sustraikavo darbininkai plieno ir vielos dirbtuvių, kurių savininkai pasiulė ant 20% sumažinimą mokesčių. Susitaikymo nesimatyti.

BOSTON, MASS. Nors Bostono rubsiuvių kontraktorai 12 rugs. atsidarė visi darbavietes ir užkvietė straikuojančius siuvėjus į darbą, vienok šie ant užkvietimo neatėjo. 1,200 siuvėjų, kurie atgal 5 sanvaitės išėjo į straiką, ketina straikuoti iki toleik, kol ne iškovos visų savo reikalavimų.

CHICAGO, ILL. Paketinus Republic Iron and Steel kompanijai numazinti savo darbavietėse 20,000 darbininkų mokeskis nuo 3 iki 12%, darbininkai unijos Amalgamated Association of Iron and St. W., nutarė tą dalyką apspręsti per savitarpinį santaikos teismą. Toks teismas tapo iš abiejų pusių išrinktas ir nusprendė... sumažintas mokeskis priimti. Mat tokie tiesdariai teipgi varvina seiles žiurėdami į kapitalistų storas kišenes, ir pasikviešę jų doleriais mieliau parduoda savo brolius, negu užstoja už juos. Tos darbavietės yra Ashtabula, O.

— Pullman karę dirbtuvės uždarytos, ant neapribuoto laiko, ir 7,000 žmonių neteko darbo. Mena, kad kompanijos nori po tulo laiko pradėt darbus su mažesniais mokesčiais.

PUEBLO, COLO. Vietinis distriktas United Mine Workers nusprendė atsiskirti nuo savo unijos ir prisiglausti prie unijos Western Federation. Sako buk jų unija nenorėjusi šelpti laike straike.

WINNIPEG, MAN. 16 rugs. sustraikavo visi katiliai, dirbanti Canadian Pacific dirbtuvėse. Jie tikisi, kad juos parems ir mašinistai.

Iš Amerikos.

Iš gamystė jaunosios gentkartės.

Neseniai Chicagoš publiškų mokyklų tapo apgarsintos mediciniškos statistikos atskaitos, kuriose įžymūs daktarai tvirtina, jog visų tų mokyklų mo-

kiniai iš trijų vienas yra perimti nervišku ligų. Svarbiausios priežastys tokio pasibaisėtinao didelio nuošimčio nervozų, anot daktarų yra šios: karštas ir judus miestų gyvenimas, užterštas miestų oras, ankštūs namai, stoka atsilisio nuo miestinio trukšmo dieną ir naktį, stoka išteklingo maisto, vėluosti vakarais užsiėmimai ir gyvenimai palei geležinkelius bei gatvekarų traktus. Tos visos aplinkybės veda jaunąją gentkartę prie sudarymo savo protiškios ir fiziškos sveikatos ir suteikia draugijai nenormališkus subjektus, tankiausiai linkusius prie įvairių, net kriminališkų prasizėgimų.

Išėmė pilvą.

Trečias atsitikimas istorijoje, kad žmogui išima daktarai pilvą ir paskui toks žmogus sau laimingai be pilvo gyvena. Žinai, sakysite: tai laimė! valgyt jam neb reikia! — Ne, valgyt vis tiek jis valgo. Lebanon, Pa., sanitariume tapo atlikta tokia operacija nekuriam vokiečiui dailydei, Kollei, kuris ilgus metus varginosi su savo pilvu, nes viduje jam ant žarnų augdavo skauduliai, kas kenkdavo skilviui ir kliudydavo jam sugromulavime maisto. Išėmus Kollei pilvą, jis greitai išgijo ir dabar gali valgyti visoki maistą, nors pilvo, to žodžio supratime, neturi.

Susitiko

„saviškiai“.

Nuo 13 rugs. iki galo savaitės buvo laikomas Wilkes Barre, Pa., lenkų katalikų susivienijimo seimas, kur pirmą dieną pribuvo net garsusis vyskupas Hobanas, neseniai užsidavęs kariauti prieš socializmą (pridursim—kova žmogučio prieš vėjinius malonus!) ir atlaikęs tarpe gaujos kunigų mišias laikė kalbą. Kalboje ragino seimo delegatus būti tvirtais katalikais ir... republikonais (tuos mat Dievas geriausias myli, negu tuos šelmus

socijalistus!). Paskiaus buvo užkviestas ant pasveikinimo seimininkų žinomas gaudytojas karjieros, kongresmanas Palmeris, kurs išgyrė visus lenkus, labiausia Kosciuską ir Polaskį (tepasidžiaugia tie vargšai dangnose!) ir nabagas net apsverkė, priminęs lenkų skriaudas (nepasakė nuo ko, nes turbūt pats vargiai apie tą žino!). Toliaus liepė buti gerais ukėtais; privadziodamas republikonų nuopelnus, suokė už juos balsuoti ir tt. Galiausia nubarstęs pirmiaus iškritusias ašaras, tiesiog pavirto į tigrą, kada užėiminė apie anarkistus ir *socijalistus*, sakydamas kad jiems čia, Amerikoje, vietos nėra (biedni socijalistai—turės bėgti iš Amerikos nuo p. Palmerio rustybės!). Turbut nereikia pridėti, kad visi kunigai ir seimas su kryžstavimais jo kalbai priplojo.—Teip tai visada „saviškiai“ meiliai susitinka.

Kas m u s t e r š i a ?

Amerikoniški laikraščiai apsiptotoję šaukia ant mūsų, jeigu mūsų „karžygiai“ ištaiko kokią šaunią, nors ir tarp savęs „baiką“. Mūsų kunigai teipgi pila ant mūsų galvų pamazgas, jei kur kas iš lietuvių ką blogą padaro: „tai tautiečiai vis, šliuptarniai!“ — sako jie. Neseniai Pittstone, Pa., kazikas pradėjo rašinėti laiškus kunigui Šedvydziui ir kromininkui Tepliušui, reikalaudami padėti ant kapinių po \$1,000. Kiteip grumojo kerštais. „Žvaigždėje“ tuojau rašo koks pus-kunigis: „tai jau bus darbas šliuptarnių, nes—girdi—kasgi kitas užipuls ant kundigo, kaip jo didžiausi neprieteliai?“ (Žr. 33 n. „Žv.“). Neseniai areštavojo tokius du „šposininkus“, gandinasius kunigėlį ir jo draugą, kuriegi tačiaus pasirodė visai ne „šliuptarniais“ esą (verk, pus-kunige!). 14 rugsėjo susivaidijo gauja „foreigner'ų“ Portlande, O., kur vieną iš jų beveik

mirčiop užmušė, kitiems nupiaustyta nosis, ausis, išlaužyta šonkauliai, blauzdos, rankos ir išsidaužė savo „rezidencijų“ duris, langus, krosnis ir kas tik galima buvo sudaužyt. — Na, ar ir čia bus šliuptarnių darbas, dvasiški piemenukai? Greičiau sakykit, kad tai jūsų pačių pasėtos sėklos pjaujasi vaisiai. Jūs, ką iš sakyklų skelbiate neapykantą ant visų „bedievių“ (—skaitančių raštus ir knygas), ar nematot, kad tiejie jūsų periamiejie „sudieviai“—tamsunėliai—fanatikai nepraleidžia sanvaitės, kad neduotų progos svetimiems laikraščiams apteisti mūsų garbę ir vardą...

Isz lietaviszku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Tankiai skaitau korespondencijas „V. L.“ iš mūsų miesto, bet nieko akyvo niekad negaliu užtikti, kas lypsnotų gyvenimą čio nykščių lietuvių, jų pakilimą apsišvietime ir tt. Kur čia kas rašys apie juos! Juk tai sena daina, — daugumas sako. Ir tiesa, apart p. Naujoko „Brooklyno kriaučiai“ daugiaus nieko iš Brooklyno nerasi. O lyg čia nėra įvairių atsitikimų? O yra! ir kiek da yra, tai sankubutų ir spėt laikraščiams pranešti.

Liudną įspudį daro geram tėvynainiui čia — vietinių lietuvių pasielgimai; tas paeina nuo jų tamsumo. Kiek kartų man tenka pereiti kelis namus bei šeimynas ir kiek išsišnekėjęs užtėmiju, tai jokio supratimo netur ne apie politiką, ne apie tautystę. Imk tik klausinėt, kokius laikraščius skaito, tai tuoj išgirsi: „Ugi ką čia juos skaitysi, ana „Lietuva“ ant kunigų keikia, o „V. L.“ tai visai jau pagoniška... Tai da „Saulė“ kaip kada parsinešam...“

Sunku lietuviui—kaimiečiui apsišviesti ir tapti bent nepavojingu apšviestųjų idėjoms.

Mat, kur jis augo, kur jo protas brenno, ten viskas, kas įvairesnio, kas doros, vis tai buvo paremta ant bažnyčios, ant šventumo. Atvykęs čia, o išvydęs, jog apšvietimas platinas be dvasiškijos žinios ir da kitoku budu, tasyk pakrato rankas ir snaudžia urve tamšybės, laukdamas, kad stebuklinga šviesa durtų į akis ir ištrauktų iš vargų. O broli tautietie! Sėdėk ir lauk! Iki tave „Saulė“ apšvies, tai greičiau rasa akis išės.

Tankiai atsitinka juokingos scenos, ypatingai salionuose, kur nuo alučio pradeda protas galvoj nšitekti, o eina aikštėn ir apsireiškia visoj savo galybėje. Aną dieną p. Draugelio salione begerdami du vyrai kaip arzuolai, emė gincyti: katras katrą užkariaus, ar ruskis japoną, ar japonas ruski. Viens ėjo už vieną, kits už kitą ir besibardami stojo į kovą — griebėsi už krūtų ir ura muštis!..

O tu lietuvi bernuzėli! Tu tėvynės mylėtojai! Dėlko tu pavirtai į Egipto sfinksa?! Kur tavo akis, ausis ir protas? Ar da nesusipratai, katrą tu turi labiau mylėt, ar tą, kurs tau nieko blogo nepadare, ar tą, ners tave per tiek metelių laiko letena prispaudęs... Kas priverstė tave bastytis, dėlei kąsnio duonos, po visas pakampes svieta? Kas priverstė tave čia atvykusį, aukuot svetimtaučiams milijonieriams, savo phiziškas ir morališkas spēkas, be dirbant pabrikuos ir visokius sunkiausius darbus atliekant? Kas gi? Nezinai! O aš tau pasakysiu, tik klausyk: ruskis! (anot tavęs). Jis, su savo despotiška valdzia, mūsų tėvynę nualino, jis tau (mums) apšvietimo pavydėjo, jis tave ir tėvynę apleisti priverstė, o tu už jį mušiesi iš liuoso noro, o da šitoje šalyje liuosybės, darydams gėdą mūsų tautai.

Negailit, vyrai, pinigų, sun-

kiai uzdirbto, ant gaivinimo savo kuro, negailėkit pašvęsti kelis centus ir ant gaivinimo savo proto. Pigiaus atsieis užprenumeruot laikraštį, negu per dienų-dienas maukt alų. Be gerdami, nustojam proto, o skaitydami (įgausim) įgysim jį ir tapsim naudingesni sau ir kitiems.

Juozas Nebrėka.

Pittston, Pa. Artinantis rudensio laikui dauguma lietuvių apleidžia šią apielinkę, persikeldami į tolimesnes vietas. Tarsi prisiziūrėję į paukščius, lekia jieškoti šiltesnių vietų. Priežastis persikėlimo, yra sumažėjimas darbų. Dauguma anglių kasyklių vos išdirba tris dienas per savaitę. Užtaigi žmonelės turi dabar laiko užtekinai pasilsėti, ir... išsigerti. Jau yra seniai sakoma, kad bedarbės laike darbininkai praleidžia pinigų dvigubai daugiau. Tas yra tiesa, nes jie nužlunga karčiamose. Tuli mūsų karčiaminkai, kad primanytų, tai savo „gerus prietelius“ vienu ypu prigrindytų. Po kiekvienai išmokės tei (pėlei) parengia teip vadinamus „balius“ — susiprašo visus kaimynus su pačioms ir vaikais, ir kelia ergijas iki vėlybai nakčiai. Štokie karčiaminiai patentuoti „baliiai“ yra lietuviams vodingesni už piktą užkrečiamą ligą. Jie mūsų jaunimą paverčia į tikrus ištvirkėlius, demoralizuoja juos. Jauni kudikėliai, prisiziūrėję į girtaoklių apsiėjimus, prisi klausą jų „gražių“ kalbų stengiasi dilžiuosius pamėgdžioti — eiti jų pėdomis. Kodėl šie karčiaminiai „baliiai“ atsilieka vien tikrai turpe lietuvių? Užtai, kad kitos tautos permato tikrai jų blėdingumą. Svetimtau čia turi savo ištikimus vadovus, kurie nuo kiekvieno blogo įsielgino savuosius per sergati ir gina. Mūsų gi vadovai rodo tame dalyke užsi merkia; atkaliai, tam visam,

kas tik atneša mūsų tautai prazutį — pritaria. Juk tylėjimas reiškia pritarimą.

Pabaigoje pereito mėnesio čia tapo suareštavoti trys lietuvių pribuvę iš Newark, N. J., ir pasodinti į kalėjimą (pravardžių jų neteko patirti). Jie tapo nužiūrėti kaipo dalyvautojai rašyme laiškų kun. Sedvydžiui ir vertelgai A. Teplir, reikalaudami \$1000. Nepadedant minėtą sumą paskirtoje vietoje, gąsdintojai žadėjo juodu sunkiai nubausti. Ar pribuvę lietuvių iš Newark, N. J., yra tame kalti, reikia abejoti; kadangi gąsdintojai, matyt, labai gerai pažįsta visas vietas Pittstono apielinkėjų. Užtaigi reikia mislyti: jog šis darbas yra — gerų ir ištikimų parapijonų. S.....

E. St. Louis, Ill. Kada Sim. Daukanto dr-tė ir S.L.A. kuopa susitvėrė, jos sąnariai gavo nemažai apšmeizos. J.S. lietuviškos parapijos dudurius per nekuri laiką negalėjo nė ant dr-tės susirinkimų ateiti, nes buvo nuo dievučių parapijinio komiteto net iš kalno pasakyta, kad, jeigu tik dasizinos, kad dudurius prie tų „šliufternių vieros“ prisirašė, tai umu laiku atstatys jį nuo tarnystos. Bet nieko neveikė; dr-tė, nors palengva, tvirtinosi, ir butų pilnai sutvirtėjusi, jeigu nebutų tie straikai užėję. O dabar tuos visus katalikystės apgynėjus, komitetus, kun. B. Šlamas išmetė, tvirtindamas, kad, jeigu visi bus ponais ir ves parapijos rokundas, tai nieko gero nebus, nes šios parapijos lietuvių nieko neišmaną apie parapijos reikalus. Tai tau ir padėkavonė už naikinimą „šliufternių vieros“ (t. y. S. Dauk. dr-tės) mus karštakraujams dievučiams. Sim. Daukanto dr-tės sąnariai, kurie yra katalikai, o nori prie parapijos prigulėt, priguli, ir kun. Šlamas, už prigulėjimą prie S.L.A. dar iki šol nieko neužmetė.

Prieš pat straikus kai-kurie lietuvių priešingi ne tik S. Daukanto dr-tei, bet ir para pijinei Šv. Jurgio, uždėjo extra katalikišką dr-tę, manding po apieka Šv. Kazimiero, bet apie tą jau nieko negirdėt; turbūt nunyks. Yra dar susitvėręs „Lietuviškas Amerikoniškas Neprigulmingas Kliubas“, bet kadangi dabar straikams ir bedarbei užėjus, lietuvių nē mislyte apie politiką ne mislyja, tai turbūt ir tam bus nuogalunė. Bet yra įsirašymo sudėti keli doleriai pas išrinktą kliubo kasierių S. Joci; tuos pinigų aš, J. A. Brazis ir D. K. Valšimas buvome užmanę paaukauti „Aušros“ dr-tei arba A. J. Vištaliui, bet kiti patarė palaukti, bene susitaisys kliubas. Bet užėjus straikams apie susitaisymą nėro nė ko tikėtis.

Prieina rinkimai prezidento Suv. Valstijų, o mus lietuvių darbininkai įsikibę į skvernus republikonų ir demokratų, prisitraukę už dyką alaus, zinoma, kaip vienas, balsuos už Parkerį arba Rooseveltą, nežiurdami, kad anuos išrinkus, jie vėl rupinsis tik vien apie kapitalistų gerovę. Argi nėra Amerikoje daugiau politiškujų partijų? Argi negalėtų darbininkų minia nors kartą daugiau atydos dėti ant „Socialist“ arba nors „Socialist Labor Party“, nes republikonai, demokratai, Unijos, straikai ir tt., nieko gero darbininkams nesuteikė ir nesuteiks.

J. J. R.

Susirinkimas

Dėlei pirkimo kapinių.

Uzkviečiame visus laisvai manančius, lietuvių ir lietuves, iš visos apielinkės, kaip tai: iš Pittston'o Wilkes-Barre's Breslau, Luzerne's ir Edwardsville's, ant 25-tos dienos Rugsejo (September), susirinkimas atsibus 2-trą valandą po pietų, ant salės po Nr 11 West Main str. Plymouth, Pa. Taigi nepamirškite tą dieną pributi, ir praneškite savo draugams apie tai, nes turėsime daug svarstyti apie tą dalyką. Uzkviečia

Plymouth'o laisvai mananti lietuviai.

Trecioji instancija.

(Dėlei vienos polemikos).

(Užbaiga.)

Privedęs P-tis ištrauką iš „Varpo“ (1904 m. N. 1, pusl. 12), kur, dėl priežasties T-čio koresp., yra pasakyta, kad tarp kunigų „kaskart pradeda plėsties“ teip vad. provokacija, ir panašią ištrauką iš „Lietuvos“ (1903 m. N. 7), kur rašoma, kad T-čio korespondencijoje esą „tiesiog maskoliški žandarai siundomi ant nepatinkančio kunigams daktaro, kurio ir pravardė ir vardas aš-kiai paduoti ir vieta jo gyvenimo“, — jis, P-tis ant to atsakydamas, nurodo, 1) kad „jei p. Teisučio korespondencija ir ir tikrai butų denunciacija, tai už ją nebutų galima kaltinti visos kunigijos, kaip tai daro „Lietuva“ ir „Varpas“, nes p. Teisutis gal visai nė ne kunigas“; 2) kad T-tis aprašęs apie M-tį ir „matulaitinius“, kurie „stengiasi nužeminti katalikystę ir jos reprezentantus“, tai tame sako, nėsą jokios denunciacijos, kadangi „caras ir jo policija karštai nori topat“ ir už tai caras jo niekadose nebause, bet dar pagirsias kaipo „uolų tarną“.

Nors P-tis niekur savo rašete nefilozofuoja, tai šitam dailgte aš matau, kad jis linksta į tą pusę, ypač prie teip vadin. dijalektikos supratimų, su kurios pagelba galima viską darodyti, kaip kas nor, kaip kas kam patinka.

Nevartodamas tos filozofiškos spekuliacijos, aš tik atsakysiu trumpai ir reališkai.

Teisutis pasakė, kad M-tis ir jo partija platino „lietuvystę“... Lietuvystė — sulyg Maskolijos įstatymų — negali buti pravoslaviška, kaip pravoslavija negali buti lietuviška. Visokia lietuviystė, o ypač „bedieviška“ (kuri negalėtų, zinoma, tapti nė pravoslaviška, nė kitokia) yra valdzios persekiojama, kaip pavojingas žvė-

ris...

Taigi iš to atžvilgio todėl laikraščiai turėjo metmenis apkaltinimui Teisučio už jo neapmislę pavojingą išsitarrimą.

Lygiai taip nusidėjo ir „Lietuva“ 1-am num. š. m., kur rašė apie vienos Petrapilės lietuvių draugystės 2 vadovu, kuriuodvių paduoda vardus — pravardes ir sako, kad, — cenzurai užgynus jiems dvieji spaudinti lietuviškus (lietuviškos raidės) programus — jiedu spaudino tokius *slapčia*.

Kad ir nedidelė už tai būtų buvus bausmė, tai visgi panašių dalykų *absoliutiskai negalima* garsinti.

Turėdamaas prieš akis „Lietuvos“ išsireiškimą (pritaikintą prie T-čio), kad tą, kurs išduoda savo brolių persekiotojams, vadina Judošium, P-tis „tokį, Lietuvos, apšaukimą“ anuodvių dr-tės vadovų teisingai (nors per daug perviršidamas) vadina „tikriausia, aiškiausia ir biauriausia judošyste“; tą patvirtina ir „Žvaigždės“ redakcija, sakydama: „Tą judošystę atkartoję „Varpas“ 1904 m. Nr. 2“. Ir aš tam priitariu. Tik kaip P-tis sako, kad dėl T-čio koresp. negalima ešą „kaltinti visos kunigijos, kaip tai daro „Lietuva“ ir „Varpas“, nes p. Teisutis gal visai ne ne kunigas“; taip ir čia galima pasakyti, kad dėl tos petrapilinės koresp., — reikia pažymėt, — p. Kaszinko parašytos, negalima kaltinti visos *inteligencijos*, kaip tai daro P-tis, nes p. Kaszin-kas gal visai ne ne inteligentas (ak mažai mūsų rašėjų, ypač korespondentų, yra ne inteligentų). Vienok aš su tokia numone nesutinku. Nes nieko gero nebus, jeigu mes lietuviai į savo laikraščius kišim — atsiprašant — visokias šiukšles...

Bene num. 1 pereitų metų „Varpas“ aprašė „Daktarą Kazimierą Kiaušinį“ — aprašė taip, kad negalima neįspėti, kas

tas „daktaras Kaz. K.“ Taigi tarp kito ko „Varpas“ labai puikiai nupiešė ir tai, *koks karštas socialdemokratas ir koks raudonas revoliucionierius* buvo tas daktaras ir kaip karštai jis įkvėpdavo tokias pažiuras savo draugams studentams!

„Na, ar reikia, — stebisi P-tis, — dar biauresnės judošystės!“

Teisybė, taip rašyti, kad būtų negalima neįspėti — negerai, negalima. Bet judošystė tame nėra taip biauři. Juk to daktaro Kiaušinio pravardė tur-but nėra tikra pravardė. Tai viena. O antra: — Kiaušinis — pagal „Varpo“ aprašymą, — yra jau tikru kiaušiniu, tik ne dėl lietuvių ir ne dėl darbininkų, už kuriuos jis taip pirmiausia užstavodavo: jis yra greičiausia kiaušiniu valdžios antyje ir tai jau turbūt užperetu despotizmo perais egoistiškam lūkste... Tasis Kiaušinis dabar gali būti priskaitomas, valdžios akyse, prie „atsivertėlių“, kurių buvusios prieš valdžią nuodėmės tampa palėsiuctas iš žandarų leistrų; ak visiems žinomi atsitikimai, kad kartais iš raudoniausių revoliucionierių — agitatorių pasidaro aiškiausi šnipukai... o tokius valdžia labai myli ir apėlgavoja.

Dėlto čia nematyt tokios biaurios judošystės.

P-tis dar patėmija: „Kovokime, bet dorai!“¹⁾ šaukia „Lietuva“; „kovokime, bet dorai!“²⁾ zvembia paskui ją „Varpas“²⁾. Na, ir štai kaip dorai kovoja. Teisybė, tame inteligentų šauksme: „Kovokime, bet dorai!“ jau pažinome — tiesiog sakysiu — veidmainystė, nes jie kunigus šaukdami dorai kovoti, patys kovoja ne visiškai dorai. Kunigai kovoja, bet nevaitoja bentgi kokių šauksmų linkui inteligentų.

1) žr. „Lietuva“ N. 47, 1903 m. (Raš.)

2) žr. „Varpas“ N. 1, 1904. (Raš.)

Aš baigiu kritiką tos nuobodžios „bylos“.

Ant pabaigos turiu pasakyti tai, kad ir p. P-tis tvirtina, kad p. Sėbraitis „teip nusprendė, „Vienybė“ tą nusprendimą — atspauzdino — apeliacijos ner!“ tai šitoje kritikoje yra leista „apeliacija“ ne tik pp. Teisučiui ir Pilviškėčiui ir „Žvaigždei“, bet ir p. Sėbraičiui ir „Vienybei“. Kaip viena, taip antra pusė kritikavo saviškai, vienpusiškai, t. y. nenorėjo leisti kitai pusei „apeliiuoti“; ašgi, kaip matote, stengiausi kaip vienos, taip antros pusės pretensijas peržiūrėti visapusiškai, per ką ir apsiereiškia tiesa „apeliacijos“ dėl abiejų pusių.

Nusprendimas šito savetiško „trečiosios instancijos teismo“ toks:

Teisutis savo korespondencijoje ne viską teisingai parašė.

Sėbraitis kritikuodamas T-čio korespondenciją, nors užrašė antgalvyje savo kritikos devyza: „Vardan teisybės“, tai vienok pasirodo, kad daugelyje punktų jis dovanai vartojo teisybės vardą.

Pilviškietis, ne vienam punkte S-čio kritikos nepripažindamas teisybės ir patvirtindamas Teisučio skundą, ant kurio visų punktų paduoda faktus, — pasirodo, kad tie faktai daugelyje punktų — neteisingi.

Visas P-čio nuopelnas — tai labai įdomūs faktai, kuriais jis nurodo savo (savo partijos) priešų tokias pat nuodėmes kokias jie nurodydavo tik savo priešams. Jis prieš Sėbraičio pranešimą apie „šposavimus“ su „mamulkoms“ ir priepuolį „nekalto mergelės“, pastato panašias pradarbes vieno „liberališko“ redaktoriaus. Prieš „Lietuvos“ ir „Varpo“ užmetinėjimus kunigų laikraščiams „provokacijos“, jis tokias pat „judošystės“ parodo „Lietu-

vai“ ir „Varpui“.

Prieš inteligentų šauksmus, kad kunigai — provokatoriai, judošiai, begėdžiai, nedorai kovoja — jis, užbaigdamas savo raštą, panašiais žodžiais jiems atkerta: „Veidmainiai! farizėjai! cinikai! Jei keno, tai jūsų pačių apsiėjime daugiausiai provokacijos, judošystės, begėdystės ir nedoriausio kovojimo!“

Iš to visko aiškiai matyti, kad ne ta, ne kita pusė nėra kaltesnė, o tik abi lygiai kaltes, prie ko reikia tai ir kitai prisipažint. Su tokio tikslu dabartinis „teismas“ ir siunčia šį „nusprendimą“ dėl atspaudinimo „Žvaigždei“ ir „Vienybei Lietuvosninku“, kadangi šitodu laikraščiai: 1) pakėlė šitą „bylą“, 2) yra kaip organas tų dviejų pusių, kuriuodviem būtinai reikia kartą ant visados žinot ir prisilaikyt panašios, ir, darant „progresą“, dar nuodugnestės, rimtesnės ir lygsvariškesnės kritikos. Be tokios kritikos, mes su savo laikraščiais, — su tais įnagiais platinimui apšvietimo, — liksim spangesni už mūsų šviečiamus tamsius žmones. Ak jau ir dabar žmonės taktiškiau už mus pasielgė: jie jau seniai užminšo apie daktarų, kunigų ir daktarėnių kivirčius ir intrigas; o mes neseniai pradėję kaskartas vis labiau kaiščiuojame ir Dievs žino, ar ant galo neprisimes prie mus tikra idėjų šiltinė, kokia laisvos manijos ar juodos magijos vertelgystė — jei taip eis ir toliau, kaip ikšiol, jei nesigydysim iš tos ligos, jei užsipuldinėsime rodydami viens kitam akyje krislą, o patys savo akyje nematysime ne rašto!

Teistojas.

Balius ir prakalbos!

Worcester, Mass. S. L. A. kuopa laikys balių su prakalboms 24 rugsėjo, ant St. Jean Baptiste Hall, Bartlett place.

Komitetas.

Palemonas ir Girzduta.

Parašė M. D. S.

(Tąsa.)

Daug ant to kalno ir lipa ir židri,
 Daug ir tolimų apie jį užklausia;
 Kitas, kaip kurmis, pinigus ten rausia; —
 Bet rets apie jį tikrą žinią turi,
 Nes daugel mirė, kurie tą žinojo,
 O jauni žmonės tyrinėt nustojo.
 Bet seni žmonės, tie daugiausia žino,
 Kur tėvai vaikams patarles paduoda,
 Lyg gaspadorius krauna į aruodą,
 Taigi neviską lenkai išnaikino!
 Norius sudaužė senų dievų veidus,
 Savo siutimą ant anų paleidus,
 Bet nesudaužė mislės žmogaus kieto,
 Kuris malonę tur prie savo krašto;
 Kits neišmeno ir neskaito rašto
 Ir mažne niekur nelaužė po svieta,
 Bet gerai žino prigimtąją šalį
 Ir savo bočių gintąją žemelę. . . .
 Kunigų valė labai didi buvo,
 Ką jie tik liepė tą visi tuo darė!
 Ir jeigu vieną žodį jie ištarė,
 Tuo sudrebėjo ir visa Lietuva,
 Tuojaus ir kasė, tuojaus kirto šile,
 Sutraukė rąstus ir pastatė pilę.
 Teip ir čia buvo: pagal viešpatį valės,
 Pamatams buvo akmenai sunešti,
 Dėl sienų buvo sienojai suvežti.
 Žmonės dalinti į pulkus ir dalis,
 Ir rentė sienas ir akmenis dėjo
 O dieną-naktį tasai darbas ėjo.
 Kryvis Vaineikis aplinkinius gojus
 Ir anžuolynus, su upėmis, šaltiniais
 Aptvėrė dailiai tvoroms ir statiniais;
 Kad svetimtikiai neįkeltų kojos,
 Pastatė sargus prie tvorų tų kerėjų;
 Kurie neklausė, tuos nubaudė smerčiu.
 O po tuom medžiu didžiu ir šakotu,
 Kur žiemą-vasar' visados žaliavo,
 Kur aukso paukščiai ant šakų lingavo,
 Buriai šlamėjo žynių, vaideliotų, —
 Dievai sėdėjo gelėms iškaišyti,
 Idant Lietuvą nuo priešų apginti.
 Eina ten Latviai, eina ten Žemaičiai,
 Eina ten Prusai ir Gudai ištolo,
 Meldžiasi, rėkia ir ant žemės puola.
 Puikieji ponai ir maži tarnaičiai, —
 Visi per kryvius su dievais rokuojas,
 Dievams dėkingi, išbučiuoja kojas.
 O kryviai aukas paima nuo jųjų:
 Midų ir vašką ir brangiuosius kailius,
 Ir sunkias buožes ir tuos draučius smailius,
 Idant palaimint karei dėl drausiųjų.
 Kad jie su grobiais laiming išpagrižtų,

Atvestų burius nelaisvių surištų. —
 Apart tos didžios pilės Palemono
 Jų ir daugenis Žemaičiuos pakilo, —
 Prie krašto upės tai prie didžio šilo, —
 Kur sau artojai užlaikė valdoną;
 Tie tai valdonai čionai viešpatavo,
 Lindimus priešų ginklais apribavo.
 Kaip seniai sako, iš tų atėjusių
 Šie darbininkai bajorai paeina;
 Jų bočiai kovės tukstančiais kaleinų:
 Ir su Šungalviais, su smarkiu vizunu.
 Bet nuo to laiko mainėsi gadynės,
 Jųjų praainiai likos paskutiniais. . . —
 Palemons užimts karėmis to krašto
 Ir su Žuvėdais ir Šungalviais drauge,
 Kurie pajuriais mūsų žmones smaugė,
 Darbų turėjo labai didžią naštą:
 Kaip kareivis, kaipo gaspadorius,
 Mylentis dievus ir šventus altorius.
 Galas nuo galo kraštą jodinėjo,
 Kalbino žmones ir jų skundų klausė,
 Prie biedniausiųjų lenkė savo ausį,
 Iš savo svirno javus davinėjo;
 Ne dėl visųjų vienok gerą darė,
 Buvo ir tokių, kuriuos smarkiai barė.

X.

Moterių nerimastis. Namų dievai.

Kareiviai kraštą gynė ilgą laiką:
 Vienus ir antrus metus jie čia buvo;
 Pačios jų laukė — mįslyjo, kad žuvo;
 O jau neviena tur ant rankų vaiką,
 Su kuriuom nori vyrai pasigirti,
 Kad jiems žuvus tauta negaus mirti.
 Rupinas moters, o vaikeliai augo,
 Pradėjo vaikščiot, pradėjo kalbėti
 Ir apie tėvus savo klausinėti;
 Kitos moteris jieško sau ir draugo;
 Nes nusibodo be poros joms būti, —
 O kaip gaun porą, tur ir vaikas kliuti.
 O kitos moters net pas kryvius ėjo,
 Idant išburtų, kas su vyrais darės,
 Ar jie but žuvę laike baisios karės?
 O gal su kitoms į porą suėjo?
 O jeigu liudną tiesą sužinojo,
 Dievams aukavo, meldės ir raudėjo.
 Klausė ir paukščių, kur nuo šiaurės lėkė
 Klausė ir vėjo, kurs nuo tenais putė, —
 Verke, graudojo gražioji Girzdutė
 Ir mažas Borkus jau nekartą rėkė, —
 Turtingos, vargšės — visos nerimavo,
 Apsiaubtos gelos skurdžiai aimanavo.
 Šalyj Šešupės yra didis kalnas,
 O ant to kalno yr' tanki pušynė.
 Čia mažas Borkus žaidė sau smiltynėj,
 Berdamas smiltis per mažiukes delnas;
 Jis čia visokias žaisles darinėjo,
 Ir iš balanų kardus drožinėjo.

Toliaus bus.

Isz visur.

Ant salučių Kiu-siu ir Chondo, Japonijoje, 8 liepos parlėkė baisūs viesulai, kurie išardė į 2,000 namų, sužeidė į 1,000 žmonių ir daugelį užmušė. Pragaištis apskaitoma į ke-liolika milijonų frankų.

Romos laikraščiai rašo, jog 23 rugpiučio baisūs viesulai su audromis išgriovė pietinėje Italijoje 30 namų ir užmušė 12 žmonių. Apart to pridarė audros labai daug bledie. Sorrentoje pusiau išardė garsų šv. Povilo klicštorių.

Ten, kur susieina rubežius trijų viešpatysčių — Rusijos, Austrijos ir Vokietijos-vokiečiai pramoninkai nutarė savo kaštais pastatyti Bismarkiui spžinį pamenklą; jo rustus veidas bus atkreiptas ant Rusijos ir Austrijos. Bismarkis kol gyvas buvo, tiesa, buvo pavojingas politikierius to-dviems kaimynams, bet dabartinis vokiečių užmanymas baidyti kaimynus spžine baidykle, padarys tiktai juokų. Kaip Rusija teip ir Austrija daugiau bijosi savo naminių neprietelių (revoliucijos), negu spžinių Bismarkių.

Leicestere, Anglijoj, tulos parapijos kleboniją užėmė mergaitė G. Petzolt. Ji galės ne tiktai sakinėti pamokslus, bet krikštys, duos šliubus, klausys išpažinties ir tt.— Įeity bent tokia mada ir pas mums, lietuvius-katalikus, tai bent žmonės liautųsi puryti ant kunigų už gaspadines.

Danijos ministras tiesų patraukė po sudu redaktorių laikraščio „Klokean“, už įžeidimą rusko caro. Mat koks ruskas caras yra šventas, kad apie jį blogai kalbėti bus nevale ir svetimose karalystėse.

Boryslavoj, Austrijoj, anglekasių straikas jau užsibaigė su pilnu išlaimėjimu. Tebestraikuoja dar kerosino dirbtuvėse.

Lietuviu tauta

senoveje ir szadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

kur vadovavęs ožininkas — kunigas — poetas. Dušias teip kviesdavę: Velionių vėlės, ateikite mums prie stalo! Velionio paminklui kepamos buvo sikės, tam tikri vatulai, paženklinanti ratu su kryžiumi. Kada gi Uždušinė diena pripuola į laiką Ilgių, tai dar šiandien žmonės tikisi dušioms atnešą palengviniamą valgiais, gėrimais ir giedojimais.

Kotzebue rašo, kad Ilgę keldami, Prusai tykiai sėdėjo, vyrai ir moters atskirai, valgė valgius be peilių, tylėdami. Jėgu moteriškė gėrėj vyriškį, padavus jam ranką, bučiavo jį tyliai į lūpas. Ir čion negyvelių vėlės rado valgymus ir gėrymą pastalėje, ir iš pagailos trupiniai buvo nūmetami dėl tokių dvasių, kurioms biednesni giminaičiai neįstengė iškelti atminimų. Liekanos valgių, drauge su vėlėmis numirėlių, pasibaigus česnei, buvo sušlaviamos į kruvą, išnešamos laukan su šitokiu dvasėms įšnekėjimu: „Grižkite namon dušėlės! Jus prisivalgėte, prisigėrėte, ir saugokitės, kad jus mums neišmiudžiotumėte pasėlių!“ Tokiu budu išsivaikę dvasės, svečiai tapdavę linksmesni, ir gerdavę, ir bučiuodavęsi.

Apie Lietuvių mintis kaslink kito svieto, teip rašo D-ras Pietaris: „Anas svietas toks jau, kaip ir šitas, ir randasi po žeme(?). Ten teipjauš gi saulelė šviečia, ir mėnuo yra. Ošia girios, kaip ir ant žemės; zebriai, tauriai po laukus pukštauja; meškos, šernai giriose veisiasi. Nėra tik kentėjimų, nėra vargų, ir jokios kitos tautos apart Lietuvių. Puotos ir medžioklės amžinos. — Tik tai patekti į aną svietą nelengvu. Reikia lipti per augštus, skardžius kalnus. Vienok lietuviškam danguje tur-but nuobodu, nes vėlės dažnai nakties laike sugrižta namon ir iki saulėtekiui slainiojasi po namus. — Dėlto rytmetėje uždrausta budavo sakyti „švinta“, nes vėlės, išgirdusios šitą žodį, turėdavo grižti į kapus ir ne laiku. — Per tai, rustaudamos, tankiai tokiuose namuose ką pikta, budavo, padaro. — Dar man augant, jeigu, budavo, reikia pasakyti, jog švinta, tai, budavo taria: „jau aušta“, arba „jau saulelė teka“. — Šitų žodžių vėlės nesuprasdavo“.

Kotzebue abejoja, ar Prusai tikėjo į dušių migraciją, nors tatai yra Gėtams priskaitoma. Bet į gyvenimą po smert jietikrai tikėję esą. „Rojumi jie vadino savo Elyziumą. Pekla savo pragarą. Ten laimino dievai pamaldingus garbintojus gražiomis moterymis, geru maistu, saldžiu gėrimu. Baltuose vasaros rubuose, šiltuose žiemos žiponuose, jie gulėsią ant minkštų patalynių ir geros sveikatos dėlei visados juoksiąsi ir šokinėsią. O pekla grasino kankynėmis, rankų laužymu, staugimu, skausmais ir išgašėiu. Ji buvo šuliniu pilnu smirdančio vandens, todėl Prusai ypač labai bjaurėjosi prigirdymo, nes prigirdyti vis tiek jau ką paskandyti, amžinai prapuldyti“. Vėlių gyvenimo vieta pas Latvius, regis, vadinosi Vad-semė (žemė, kur kas nuvedamas esti. Slg. Graikų Hades!)

Visi papratimai ir įmoniai tautos, lyginai kaip jos dorybės, vėliaus daug atsimainė per nelabą susimaišymą su prietaisais ir ydomis krikščionių. Jeigu Lietuviai senovėje nešiojo prastus, plonus drabužius, veikiai jie pamainė juos ant mar-

ginių, ant dovanų pergalėtojų, teip dvasėje apmuguliuoti, jog nesidrovėjo savo gyvastvą paaukauti. Ilgus plaukus jie ėmė karpyti, ir Nuodrėvių seniai sakydavo: mes patekomė į verguę, nebepritinka mums ilgi plaukai. Sako, kad vokiečiai ilgus plaukus nešioti buvę jiems uždraudę kaipo palikimą jų prosenių!

Galiaus išgeso teip gi ugnys laužų ar stirtų, ir ant jų vietos atsiradė kapai. Ką Lietuviai seniaus kaipo dovaną mesdavo į liepsnas, dabar jie užkasinėjo su puvančiu lavonu, įdėdami teip gi valgių ir gėrimų; ir apkrikštyti pagonai saviems negyveliams ilgai dar priteikdavo skardinius gėrimui sudynus. Kapinė, dabar kaip pirma, buvo bendros dėl kelių kaimų, nors savus be papuošimų kalnelius turėjo kožna šeimyna.

Laiminga būtų tauta buvusi, jeigu tik tai liekanos jos numirėlių, azuot ugnyje sudegti, būtų į prieglobstį žemės laidojamos buvusios. Tačiau krikščionybė užkasė į kapinynus teip gi tautos dorybes!

Visa Lietuvių tauta buvo taiką mylinti, tik tai vargas bei skurdas, kova už valnybę ir tikėjimą senuolių įkvėpė jiems pavytina karžygiškumą; nestebėtina už tai, kad iš pradžių Lenkai ant Prusų, o Rusai ant gyventojų Padauguvių, bereik be kovos, uždėję buvo duokles mokėti. Tik tai po valėi musiškiei nuo svetimų pramokę ima statytiesi drutesnes gintuves, pylis ir miestus, įsitaisė kariumenes dėl karionių, per ką kuni-gaikščių galybė vis ėjo didyn, o guodonė Kryvių Kryvaičio žemyn.

Kad Lietuvių gyvenimas palygintinai nebuvo pažėmus, galime matyti iš sulyginimo, nors paviršutiniško, su gyvenimu Lenkų net vėlesnėje gadyneje: Lenkai, mat, nors apsikrikštyjo valdant Miečyslavui I, 965 m., vis gi stovėjo ant žemo laipto apsišvietimo. Pats Miečyslavas apsikrikštyjo dėlei įsimylėjimo į gražią Čekų princiuotę Dombrovką, ir atsizadėjo savo septynetos sugulovių. Žinoma, žmonės seka paskui savo viešpatį ir nė netyrinėdami, be klapato, mina į jo pėdas. Teip ir Miečyslavo pavaldiniai nemurmėjo, kada juos krikštyjo ir kada bažnyčia, idant atkeršyti už peržengimą 6-to prisakymo, vertė išsiromydinti, arba prasikaltėliui dantis išdaužė, kam jis valgė mėsą pastninko dienomis! Lenkai „deugėsi vis dar odomis ir valgė kaip seniausiuose laikuose žalius valgius. Moksluose pas juos nebuvo dar jokio pėdsako, o nors gyvenimas jų pasiliovė buvęs nomadiškas ir visose šalies dalyse miestai ir kaimai ėmė kilti, vienok gi nežinojo nė remeslų, nė rankdarbystos, anė kitokios kaip žalią pirklybą. Tautoje įsigavo dvi kliasi: viršininkai mynių stojosi savininkais žemės ir pasidarė šlėktomis, o visi kiti pasiliko baudžiauninkais. Miesčionijos jie nežinojo, nes miestus statė šlėkta ir šlėktai jie priklausė. Kožnas tautietis, apart moterių, buvo pašaukiamas prie ginklų ir kožnas laikuose karės, — šlėkta iš savo valios, o baudžiauninkas pagal įsakymą, — griebėsi už rimbo, raguotinės, kilpinio ir kardo“ „Šlėkta (Boleslavo II gadyneje) turėjo savvaldystą ir prisisivino tiesas ant žemesniųjų luomų, o kunigi-ja elgėsi su dar didesniu, negu pirma, išdidumu: ji prisidėjo prie nutrenkimo smarkiniuko (Boleslavo II) nuo sosto ir todėl jai rodėsi, jog valdžia šalies priguli jai. Kožnas minykas, gyvenantis iš almužnos, kožnas kunigaikštis kaime, laikė savę

(Toliaus bus.)

Parbėgę žinios iš Uruguay praneša apie mirtį vieno iš didžiausių militariškų revoliucijos vadų, Seravija. Tas, žinoma, revoliucijai suteikė daug didesnį smugį, negu visos imtynės su valdžios kareiviais, kurie beveik visada ikišiolei tapo visur nugalėtais.

Bėgyje keleto nakčių prieš užmušimą Plevės Peterburge vienam areštavojo 100 žmonių, tarp jų ir inžinierių A. Uspensky, sunų garsingojo raštininko Gliebo Uspensko. Kraty Peterburge ir provincijoj padaryta nesuskaityti skaitliai.

Atsakymai.

p. K. F. Šimk. Ir vėl priversti esame Tamistai atsilipti ne pagal T. noro. Talpinti korespondencijos nė sutrumpinus, nė „be sutrumpinimo“, kaip rašote, nėra galimu. Mėtydami žaibus ant p. C. vienok nieko tokio rimto nenurodote, kame buvo jo kaltė. Žodžiai Tamistos: „nusikratykim tuos visus, kurie purvais drabsto“ visai neturi rasti nė pas dorą lietuvį, nė laikraštyje, nes tai yra tiesioginis piudymas vieno ant kito. Labai maloniai patariame mesti tokį kovos įrankį kiviščiantis su nepatinkamoms ypatoms.

Biskutį atydos!

Tie mūsų vienuoliai, kurie supranti rusišką kalbą, o nori apsipazinti su Rusijos ir visavietiniu revoliucijiniu judėjimu, gali kreiptis pas manę reikalaudami įvairių tų kalboje socializmskų ir revoliucijinių rasztų, laikraszezių, apysakų ir tt.

J. O. Szirvydas,
401 E. Main str.
Plymouth, Pa.

Susirinkimai.

Brooklyn, N. Y. 38 k. S. I. A. atsibus 2 spalio (October) nedėlioį po pietų; prasidės 2-trų valandą, svetainėje p. Draugelio po n. 73 Grand str. Už-

kviečiame visus sąnarius, užsimokėti savo kvartalinės doklės teipogi norinčius prisirašyti, nes bus svarbus išrišama klausimai. Sekr. J. Šunskis.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau savo švogerių: Vinco Šugzdos ir Rasimavyčiaus. Abu paeina iš Suvalkų gub., Vilkaviškio pav., Vaitkabalių gminos, Gražiškių parapijos, kaimo Strazdinės. 15 metų kaip Amerikoį. Meldžiu atsišaukti pas:

Mikolą Žemaitį,
452 New Elm str.
East Conshohocken, Pa.

Nauji lapeliai apie Socializma!

Mieli Draugai!
Dabar ir vėla yra nauji lapeliai išėję kaip tik iš po spaudos; brošiūrėlės didume 6-9 colių šešiolika puslapių. Įtalpa tes brošiūrėlės. „Socialistų Platforma“ (supaveikslėliu) „Trustai Kapitalistų“ „kiek yra moterių darbininkių Amerike U. S.“ „Gerasi suprantanti (?) perstatytojai“ „Sandoma savastis“ „Labdarystė kapitalistų“ (su paveikslėliu) „Siberija Amerikoje, Colorados Valstijoje U. S.“ (su paveikslėliu). Kiekvienas, kursai tik prisius 10 centų aplaikys penkes tokias brošiūrėles. Norinti platinti socializma rašykite tuojaus pas K. RUTKUS,
564 Hamilton st., Cleveland, Ohio.

Mieli broliai darbininkai!

Platinkite Socializma!
Dabar kiekvienas, kursai tik prisius savo antrašą, podraug įdedamas už 10c. stampomis į laišką, aplaikys keturių išlavimų lapelius (su paveikslėliais) tiek kad galės paplatinti socialškas tiesas tarpe tų lietuvių, kurie neažinsta Socialistų partijos! lapeliai „Kas yra socializmas“, po draug, visi kiti aiškinanti sociališkos partijos mierius, podraug kritikuojanti nelabą—draugijos surėdymą!?

K. RUTKUS,
731 Lake str., Cleveland, Ohio.

„Vienybės“ redakciją telephonas (PEOPLE'S telephone) 7145.

Dr. J. Szliupas,
328 Federal str. Philadelphia, Pa.
47-50-A (Keystone Telephone)

Pennsylvanijos ukėsai ir ju galybė.

Senatorius Penrose valstijoj pirmėdis tikisi kad jie balsuos už republikonus ir palengvis pergale.

Republikoniškas campaign šioje valstijoje taps atidarytas 21 Rugsėjo per susirinkimą republikoniškų klubų, ir bus kalba laikyta per kandidatą vice-prezidentą Fairbanks. Jisai turi ateiti į Pennsylvania reikalaujant ukėsams ir žinodamas kad Pennsylvania visados ima viršų republikonai ir yra pirmutinė nacionališko konvencioį ir dėl to kad šiame stėte gyvena senatorius Penrose garsingas vadovas šio stėto kurs pirmas pakėlė bals nominavoti Fairbanks. Svarbiause kad Pennsylvania siunčia tvirtus delegatus į kongresą kur suteike stiprybę ta priežastis pertikrino senatoriu Fairbanks atvažiuoti su kalba į šią valstiją.

Senatorius Penrose pirmėdis valstijos ir W. R. Andrews sekretorius valstijos padarė plena šitame campaign ir tikisi gauti daugybę balsų kaip kada dar buvo gavę republikoniški kandidatai.

Šioje valstijoje yra ateivių 985065 iš jų keli šimtai balsuotojų su kuriu pagelba senatorius Penrose tikisi gauti daugybę balsų. Si valstija yra pilnai republikoniška, ir mokama mokėstis už darba ir darbas visados ir užtikrinimas gerovės ateivio kaip ir čia gimio, tokia priežastis kad valdže republikonų rankoje ir balsai republikonų virszina visą valstiją. Iš 32 kongresmonų yra tik jora demokratų o visą valdže republikonų rankose legistaturoje, gera valdže niekad os nėra per didelė ir senatorius Penrose atsiliėpė į žmones rinkti daugiau republikonizmskų kongresmonu ir reprezentantu.

Dauguma bus gerovė szios valstijos darbininkų. Reikalauja tiesų dėl tolesnės gerovės daugumą republikonų kongrese ir reprezentantai ir užtikrins gerą ateitį.

Dauguma ateivių rado gerus namus, gerą mokėstį ir gerą darba, tai jų pareigą yra paremti senatorių Penrose szio, e darbymeteje dėl gavimo daugumos balsų. Balsavimo dienoje pareigą balsuoti už visus republikonus, priesz balsavimą prikaltinti savs draugus.

Balsavimo dienoje lai buna Rooseveltas ir republikonizmos.

Balsuokite už šiuos kandidatus.

Prezidentas Theodore Roosevelt.
Vice-Prezi. Char. W. Fairbanks
Supreme Court John P. Elkin.
Congressman Henry W. Palmer.
Stėto Senator Sterling R. Catlin.

Reprezentatai.

1 District Edward H. Williams.
2 " George Ross.
3 " David P. Repse.
4 " Griffin E. Jones.
5 " "
6 " Lorrie H. Holcomb.

Viltis dėl visų

reikalinga praktika ir patarimas nuo Scranton žmogaus.

Daugolis daktarų yra pasakę kad ta nelaimingoji inkstų liga yra neišgydoma. Mes perstatom praktiką unaravo Scrantų žmogaus, kurs yra išsigydes jau šeši metai Doans Kidney Pills ir yra sveikas šiame laike. Doans Kidney Pills veike tiesiok ant inkstų, dieglio, vandeninės ir visokių inkstų ligų. Čzia yra patarimas ta ligą sergantiem.

U. M. Williams 330 S. Hyde Park Ave. Scranton, Pa. sako: Mano praktika Doans Kidney Pills buvo plačiai garsintos Scrantų gazetose per mane. Aš vartoju prieš aštuonis metus Doans Kidney Pills, nuo niežėjimo, skaudėjimo kryžiaus ir suregulavojimo vidurių. Daugolis žmonių yra išsigydę per rekomendaciją Scrantų žmonių kurie yra išsigydę nuo 1 box. Kiek aš patyriau Doans Kidney Pills yra geriausios gyduolės kokios tiktai yra. Į 8 metus vartoju tik porą kartų bet visados pagelbejo.

Ant pardavimo yra kromuose, prokė 50ct. Foster Milburn Co. Buffalo, N. Y., agentas ant Suvienytų Valstijų. Nepamirškite vardo Doans ir neimkite kitokias.

H. A. MEDOFF'S TIKRA LIETUVIŠKA TRAJANKA

GENUALISKI IR EUROPIŠKI PHARMACISTAI.
Atkeltavo iš seno krajaus ir apalėtojo po No 151 Metropolitan Ave., Brooklyn, N. Y. Yra tai tikri dirbėjai Europiskų ir Amerikoniskų gyduolių. Sudaro kuogerlausus ir speciališkausus receptus. Prilaiko trajanką kuo atakančiausią ir visialk tikra lietuviska trajanka. Visi atisfunkimai bus teisingai ir reguliariškai apžiūrėti, su visais užganėdinimais. Su guodone,

H. A. MEDOFF,
151 METROPOLITAN AVE.
BROOKLYN, N. Y.

Siuntejėi!

sviesto, sūro, kiaušinių ir kitų tavorų, bus linksmi išgirsti apie naują freightėjima Lackawannos geležinkelio ant šių metų, speciališka einantis greitai į New Yorką, Newarką ir tt. kurs sutinka patarnavimą dėl siuntejų ir gautojų.

Karai su ledais išz East Owego, siekenti tą miestą Syracuse, Utica division to Scranton, Newark ir Pier 41, New York City.

Szitasėjimas prasidėjo 22 May ir eina kas utarnikas ir ketvergas kozną nedelę, ateinantis į rytinius miestus seredos pėtnyczios rytais.

Specializskas laikas paskirtas, dėl iuntinėjimo ir koznas agentas priduos reikalaujantiems visas informacijas.